

Kapitola druhá

Holmes zpočátku nevypadal příliš nadšeně, že mě vidí, já však tušil, že byl myšlenkami stále u svého případu. Hluboko uvnitř jsem věděl, že ho můj příchod potěšil. Když mávl směrem ke křeslu a nabídl mi doutník, měl v očích přátelský výraz. Potom se postavil ke krbu a zadíval se na mě tím svým zvláštním, zamyšleným způsobem.

„Manželství vám svědčí,“ prohlásil.
„Mám dojem, Watsone, že jste od
našeho posledního setkání přibral tři
a půl kilogramu.“

„Jen tři,“ odpověděl jsem.

„Myslím, že o malinko víc, Watsone.
A chápu to správně, že nyní máte svou
vlastní lékařskou ordinaci? Nesvěřil
jste se mi, že si ji plánujete pořídit.“

„Tak jak to víte?“ Nepřekvapilo mě,
že je s tím obeznámen, ale vždycky
mě fascinoval způsob, jak ke svým
informacím dospěl.

„Vidím to na vás. Dedukuji. Jak
jinak bych věděl, že jste poslední
dobou často promokl? A že máte
ledabylou a nešikovnou služebnou?“